

Vážené kolegyně, kolegové,

Jižní Morava – kolébka technologického rozvoje? Prostor, který udává tón inovacím na světové úrovni? Myslíte, že přeháním? Nebo sci-fi? Nikoliv, popisují fakta, byť stará 25 tisíc let. Pod Pálavou, tam kde dnes stojí Dolní Věstonice a Pavlov, vymodeloval tehdy kdosi sošku oblé dámy. Říkáme ji Venuše. Ideál dobře vyvinuté ženy nebyl moravským unikátem. Podobně vyhlíží Wilendorfská Venuše, nalezena v nedalekém rakouském údolí Wachau na Dunaji. Je vyřezána, přibližně ve stejné době, z vápence. Věstonická Venuše je vypálená z hlíny. To pravěcí lovci a sběrači zpod Pálavy učinili objev, jehož význam si dnes neumíme ani představit. Vynález keramiky zcela změnil představu světa, jako teorie relativity. Lidé zjistili, že mohou vytvářet nový materiál, ne pouze opracovávat ten, který nacházeli v přírodě. Ne tedy výroba z kamene, kostí, dřeva, ale z hmoty, kterou stvořil člověk. Příprava keramiky se v mnohém podobá přípravě chleba – hlína i těsto se míchají, hnětou, pak v žáru vypalují či pečou. Náš konvenční pohled na kauzalitu dějin a lidského chování napovídá, že se člověk poté, co se nasytil, mohl se věnovat tomu, co je „navíc“, abstraktnímu myšlení, náboženství, magii, či dokonce kráse... ať už oblé tvary Venuše znamenaly jedno či druhé, nebo to všechno dohromady. Omyl. Věstonická Venuše povstala z popele o deset tisíc let dříve, než byl z obilí upečen první chleba. Vypálena byla o osm tisíc let dříve než první nádoba. Člověk objevil keramiku, aby mohl stvořit sochu, aby sloužila jeho emocím, intelektu, estetickému cítění. Neboť nejen chlebem živ je člověk...

Poněkud ahistoricky dodávám – a tak to je i nadále. Ovšem, že ne každý, vždy a všude, ale pohled za hranice stávajícího prostoru a času, touha po uplatnění intelektu, estetika, zodpovědnost ...to vše není „navíc“, není nástavbou, ale jsou to podstatné atributy druhu homo sapiens. Člověk, aby byl dobrým lékařem (a nejen lékařem), nemůže myslet jen na chleba. Tím neříkám, že máme být hladoví. Samozřejmě, že by naše práce měla být zaplacená, úměrně tomu, co do ní vkládáme, včetně zodpovědnosti... (Váží si naše společnost zdraví a života tak, jak nás platí?) Naše práce je však něco víc. Vědí či cítí to i mladí absolventi lékařské fakulty, kteří jsou ve velké většině spokojeni se svojí prací, přestože jejich platy po promoci patří ve srovnání s absolventy jiných fakult k nejnižším (to ani nemluvíme o stipendiích doktorandů). Zaslouží si více, a také vklad nás starších, pomoc, empatické vedení – abychom v nich kultivovali ty vlastnosti, které vytvářejí dobrého lékaře. A samozřejmě také, aby měli na chleba.

Na vaše příspěvky se i s redakční radou těší,

prof. MUDr. Ivan Rektor, CSc.
předseda redakční rady

DO PŘÍŠTÍCH ČÍSEL PRO VÁS PŘIPRAVUJEME:

Neurologické projevy u mnohočetného myelomu

**Neuropsychologické a kognitivní vlivy
hluboké mozkové stimulace subtalamického jádra
u pacientů s Parkinsonovou nemocí**

zajímavé kazuistiky: Juxtafacetární cysty bederní páteře

Neurenterická cysta jako raritní příčina neuralgiformní prosopalgie

a mnoho dalšího...